

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε. Αριθ. 387

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 18 Αυγούστου 1922

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΤΊΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ

Η υπό τόν κ. Ζαΐμην Οικουμενική Κυβέρνησις ἐσχηματίσθη ἡ σχηματίζεται ὑπὸ τόν αὐτόν κ. Ζαΐμην, μεταβληθεῖσα ἀπὸ Κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς, εἰς ἣν μετεῖχον τὰ πέντε πολιτικά Κόμματα: Ἡ γυνὴ τὰ τρία βενιζελοδημοκρατικά ὑπὸ τοῦ κ. κ. Καραντάση, Μεγαλοκαραντάση καὶ Παπακωνσταντίνου, καὶ τὰ δύο ἀντιβενιζελικά, ὑπὸ τοῦ κ. κ. Π. Τσαλδάρη καὶ Π. Μεταξῶν, οἵτινες μετὰ τῶν Καραντάση καὶ Παπακωνσταντίνου ὑπὸ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ Κόσμου ὡς ἀντιβενιζελικοί.

Ἡ οὕτω κατάρτισθεῖσα Οἰκουμενική Κυβέρνησις, κυβερνήσις ἀνοχής, περικλείουσα ἐν αὐτῇ ὅλας τὰς βενιζελικάς καὶ ἀντιβενιζελικάς ἀντιθέσεις, ἐθεωρήθη παρὰ τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν παρατάξεων, παρ' ὁλοκλήρου δηλονότι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐκτός τῶν Κομμουνιστῶν, ὡς τὸ μόνον μέσον σωτηρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀπὸ τῆς καταστροφῆς, εἰς ἣν ἀπὸ δώδεκα ἡδὴ ἐτῶν ἔχει ὠθήσει τὴν Ἑλλάδα ὁ βενιζελος μετὰ τῶν ὁπαδῶν του.

Ἡ συνεργασία αὕτη τῶν δύο ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων πολιτικῶν Κόσμων τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶχεν ὡς σκοπὸν τὴν πλήρωσιν ἢ τοῦλάχιστον τὴν γεφύρωσιν τοῦ παρα τοῦ βενιζελισμοῦ καὶ μόνου ἀνοιγόντος μεταξὺ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ μεγάλου χάσματος καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν ψήφισιν τοῦ δημοκρατικοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον εἶχε κατὰσκευάσει ὁ βενιζελισμὸς τῷ 1923, τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν τῆς Ἐθρᾶς καὶ τῆς Θυάσσης οὗς εἶχεν ἀπομακρύνει ἐκ τῶν τάξεων τῶν ὁ βενιζελισμὸς, τὴν διόρθωσιν τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα εἶχε κατὰκαρτερῶσει ὁ βενιζελισμὸς, καὶ τὴν σύνταξιν ἐσοκελοῦς Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, διὰ τοῦ ὁποῖου καὶ μόνου θὰ ἤτοδυνάτων νὰ παύσῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν τὴν ἀπαιτουμένην ἀδειαν ὅπως δυνήθῃ νὰ συνάψῃ ἡ ἑλληνική Κυβέρνησις θάνειον ἐννέα ἐκατομμυρίων λιρῶν πρὸς ἐπούλωσιν τῶν Οἰκονομικῶν πληγῶν

τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ὧν αἷτιος ὑπῆρξε αὐτὸς πάλιν ὁ βενιζελισμὸς.

Ἡ ἀντιβενιζελική Κυβέρνησις τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δυστυχῶς περιωρίσθη εἰς μόνον τὸ ὑπὸ τόν κ. Τσαλδάρη Λαϊκὸν Κόμμα, τὸ ὁποῖον καὶ διεξήγαγε μόνον τοῦς ἀγῶνας ἐν τῇ βουλῇ ἐναντίον τῆς πλειονοψηφουσας ἐν αὐτῇ βενιζελικῆς Παρατάξεως, μακρομένη ὡς ἀληθὴς λέξις, κατὰ ἐπιθυμίαν καὶ κακοπίστον πολιτικῶν ἀντιπάλων, οὐδόπως ὀφθαλμὸν ὑπὸ τοῦ νομιζομένου ἀκρίτου ὡς συμμάχου, τοῦ Κόμματος τῶν Ἑλευθεροφρόνων τοῦ κ. Μεταξῶν καὶ ὥστε νὰ ἐπαναφέρῃ περὶ τοῦς 350 ἀποτάκτους ἀξιωματικούς τῆς Ἐθρᾶς καὶ τῆς Θυάσσης καὶ περὶ τοῦς 100 ἀξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς, νὰ περιορίσῃ τὰς ἐν τῷ προπαρασκευασμένῳ δημοκρατικῷ Συντάγματι βενιζελικάς καὶ μπολσεβίκικας διατάξεις, ἰδίως τὰς κατὰ τῆς ἐδικτασιᾶς, καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μετὰδρασιν τῶν τριῶν βενιζελοδημοκρατικῶν ἀρχηγῶν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἐν Γενεύῃ καὶ εἰς Λονδὸν πρὸς διαπραγματεύσιν τοῦ Δανείου τῶν 9 ἐκατομμυρίων λιρῶν.

Ἀλλ' ὅταν ἐπανῆλθον οἱ τρεῖς οὗτοι βενιζελοδημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ ἐκ Λονδίνου μετὰ τὰ κενὰ δαιμόνια, τὰ σπουδαιότερα τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν ἡ διχοτόμησις, ἡ κατὰκαρτερῶσις αὐτοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζίτης, τὰς κληρὰ φορολογικὰς μετράς, διὼν θὰ ἐπεδαρύνετο ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μέχρις αἵματος, καὶ ἡ ματαιώσις τῶν δυνατῶν οἰκονομικῶν, τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἐθεώρησε καθήκον του ν' ἀποχωρήσῃ τῆς Οἰκουμενικῆς λεγομένης Κυβερνήσεως, ἀφίνον ἅπαν τὴν εὐθύνην εἰς τοῦς τρεῖς βενιζελοδημοκρατικούς ἀρχηγούς καὶ τὸν νεοδημοκρατικὸν κ. Μεταξῶν.

Ἡ ἀποχώρησις αὕτη τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἐχαίρεται ὁμοθυμῶς παρὰ σύμπαντος τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ Κόσμου.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

— ΚΑΙ —

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Στὸς 25 τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου θὰ ἐκδικασθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα ἐποικιστικοῦ Δικαστηρίου ἡ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν Δέσων ἐξωρῶν Φιλιατῶν καὶ τῶν ἀξιοῦντων ἐπ' αὐτῶν κυριότητα Ἀγαθῶν Ντεμάτων καὶ Σεικῶν, δίκη, ἐκρεμούσα ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν.

Παρατὰ ἐκταγείσα εἰς τὸ χωρίον Ἰσοβόρον τῆς Κονίσσης ἐν τῷ μαγειρείῳ τοῦ 1917. Ζακωπούλου, ἀπετέφρωσε καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τὰς παρακειμένας οἰκίας τῶν Ἀντωνίου Ἀποτόλου καὶ Βασιλ. Ζακωπούλου συγκατένων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ζῶντων. Αἰδυστυχῶς αὗται οἰκογένειαι δὲν κατέρθωσαν οὐδὲ τὴν τιμολογίαν νὰ σώσουν.

Ὁ ἐν Λαμία ἀποθανὼν Δημήτριος Παπαδόπουλος ἐγκατέλειπε τὴν αὐτοῦ περιουσίαν του, συνισταμένην ἐκ τοῦ 1) 4 τοῦ ἀλευρομύλου Ἀγαθοκλήδου οἰκίαν ἐν Λαρίσῃ, αὐτοκινήτων, κάρων καὶ οἰκοπέδων εἰς τὴν γενέτειράν του Κοινότητα Καστάνιας τῆς Κονίσσης.

Ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης, ἀνερχομένης τῆς εἰς 1) 2 ἑκατομμύριον δραχμῶν, αἱ δύο οἰκίαι θάνατονται ὑπὸ τῆς συζύγου του ἐφ' ὅρου ζωῆς, περιεχόμεναι καὶ αὗται εἰς τὴν ἐισημένειν Κοινότητα, μετὰ τὸν θάνατόν της.

Ενεργείας τοῦ βουλευτοῦ τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων, κ. Χρηστοβασίλης διωρήσθη Γυμνασιάρχης Βοστίνης, μετὰ τὴν ἐκ Λιδωρικίου, ὁκ. Χαράλαμπος, ὅστις εἶναι ὄχι μόνον καλὸς γυμνασιάρχης ἀλλὰ καὶ καλὸς ἐκπαιδευτικὸς ῥήτωρ.

Θὰ κἀνὼν ὁμοῦ καλὰ νὰ μὴ συμμερίζεται τὴν γνῆμιν τοῦ κ. Νουσιᾶδη, ὅτι ὁ Κεμάλ εἶναι νευρόσπαστον τοῦ βενιζελισμοῦ! Μπορεῖ νὰ πιστεύῃ ὁ κ. Νουσιᾶδης αὐτὰ τ' ἀπίστευτα, ὄχι ὁ μὲν καὶ αὐτός!

Ὁ τῶς Εἰρηνοδίκης Παραμυθίας κ. Χαρ. Κωνσταντουλάκης, ἀγνοῶν τι παθὼν, ἐνόμισεν, ἕνεκα δημοσιεύματός μας πινὸς ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ», δι' οὗ ὁπωσδήποτε εὐχέτο, ὅτι ἀπέκτισε καὶ τὸ δικαίωμα ἵνα «δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου» νὰς διατάξῃ νὰ δημοσιεύσωμεν μετὰ τὰς ἀτάγγραμμάς καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὁλόκληρον πανταχοῦσάν του, ἀγνοῶν ὅτι οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ διατάσῃ εἰς ξένην ἐφημερίδα, ἐφ' ὅσον μάλιστα διενεργοῦνται ἀνακοινώσεις κατ' αὐτοῦ, δι' ὅσα ἐγράφομεν πε-

ρὶ αὐτοῦ, ἐν τῷ ἄρθρῳ μας τῆς 21ης λήξαντος μηνὸς Ἰουλίου.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐλευθερίας» ἐκ στοιχειώδους καθήκοντος, ἀμ' ὅς αἱ διενεργούμεναι κατ' αὐτοῦ ἀνακοινώσεις θ' ἀπέβαινον ὑπὲρ αὐτοῦ, θὰ προσέβαινε πρὸς ἱκανοποίησιν του μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως, ἀλλὰ δὲν ἔχει κἀμίαν υποχρέωσιν νὰ ὑκούῃ εἰς τοιαῦτα κλεψύσματα, παρὰ μόνον, ὅταν διαταχθῇ ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς.

Ἀς ἔχῃ λοιπὸν ὑπομονὴν ὁ τῶς Εἰρηνοδίκης Παραμυθίας, καὶ ὅταν περαιωθῇ αἱ κατ' αὐτοῦ ἐνεργούμεναι ἤδη ἀνακοινώσεις, καὶ ἀποδειχθῇ ἡ ἀθώότης του, θὰ τὸν ἱκανοποιήσωμεν ὅχι «δυνάμει τοῦ περὶ Τύπου Νόμου», ἀλλὰ δυνάμει τῆς υποχρεώσεώς μας νὰ τὸν ἱκανοποιήσωμεν.

Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Γεώργ. Ρίγκης, τῶς διαχειριστῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Οἰκοτροφείου, πρόεδρος διαφόρων Σωματείων, δημοτικὸς Σύμβουλος, ἐκ τῆς μειοψηφίας, καὶ πρὸ τινος ἀκόμη διευθύντης τοῦ ἐν τῇ πόλει μας Καταστήματος Ἀντιλλακτικῶν εἰδῶν Πιρὲλλη, ἀπαλλαγεί, ἀναχωρεῖ εἰς τὴν πατρίδα του Κέρκυραν ἵνα συνεχίσῃ τὴν ἐκδουσίαν τῆς αὐτοῦ ἀντιβενιζελικῆς «Ἐλευθερίας», ἣν διηύθυνεν ὁ ἄρτι ἀποθανὼν ἀδελφὸς του Σωκράτης, ἀπότακτος ταγματάρχης τῆς Διαχειρίσεως.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Γ. Ρίγκης ἐξ Ἰωαννίνων σπερεῖ τὴν πόλιν μας δραστηριωτάτου νέου, ἀφίνοντος ὀπισθέν του, ζήφρας ἀναμνήσεις.

Πάντοτε ἐνομιζαμε σφοδρότερον μας τὸν μεγάλον συνεργάτην κ. Νικ. Νίτσον, τὸν εὐτυχῇ συγγραφέα τῆς Μονογραφίας περὶ τῆς κόμης τοῦ Τσαμάντα καὶ δὲν τὸ πίστευε! Καὶ ὁμοῦ τώρα ἀναγκάστηκε νὰ τὸ πιστέψῃ καὶ ἰδοὺ πὺς συνέβη τὸ πρᾶγμα!

Εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς «Ἐλευθερίας» τῆς 1ης Αὐγούστου ὁ πολυμαθὴς συγγραφεὺς τοῦ κ. Νίτσος ἀνέφερεν ὅτι ὁ Ἰσοκράτης ἠτοκτόνησε ἄμ' ὅς ἔμαθε τὴν ἐξουσίαν τῆς ἐν Χαλκιδεῶν μάχης, καὶ ἦν ἐνίκηθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, ἡμεῖς δὲ νομιζόντες ὅτι ἐσφάλη ὁ κ. Νίτσος, ἀντικατεστήσαμεν τὸν Ἰσοκράτην διὰ τοῦ Δημοσθένους, παρασπρόντες ἀπὸ τοῦς Φιλιππικῶν τοῦ μεγάλου Ἀθηναίου ῥήτορος.

Καὶ ὁμοῦ ὁ Ἰσοκράτης ἠτοκτόνησε μετὰ τὴν ἐν Χαλκιδεῶν μάχην, ὁ δὲ Δημοσθένης ἠτοκτόνησε τὸν Ἀλέξανδρον, ἵνα μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ Ἀντιπάτρου. Τώρα, πῶς ἔχει δίκιο; Ἐμεῖς οἱ ὅποιοι ἀπεκάλεσαμεν σφοδρότερον μας τὸν κ. Νίτσον, ἢ αὐτὸς ὁ ὅποιος ἀπεποιεῖτο τὴν τιμὴν

*Εσωτερικοῦ	Δρ.	75
*Εξωτερικοῦ	Φρ.	75
*Αμερικῆς	Δολ.	5

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ
ὢν Ἡ τειρωτῶν Προσκόπων κ.
ἔτιος τοῦ ὁποιούη· Ἐλευθερίαν
πρὸ μηνὸς ἤδη τῆς πολυτίμου σ